

dráma (Lord Byron). »Álmok«, dr. 4 felv. (Értékes cikke: »Töredékek a magyar színészetről«. »Rajzolatok«, 1834.) »Shakespeare drámáinak muzsikája.« »Rajzolatok«, 1837. »Shakespeare és drámái«, Athenaeum, 1842.)

Horváth Lenke, színésznő, sz. 1888. júl. 26-án, Aradon. Színpadra lépett 1910-ben.

Horváth (Horovitz) Lipót, rk. plébános, színügybarát, sz. 1845. máj. 22-én, Petrisen (Arad vm.), megh. 1896. nov. 25-én, Aradon. Középiskoláit Aradon járta, majd Nagyváradon és ott pap lett, 1868-ban. Színművei: »Sophonisbe«, trag. 5 felv. 1888. Előadták Aradon, 1896. jan. havában. »Izmaeliták«, trag. »Themistokles«, trag. »Nagyság súlya«, »Marianne«, »Boris cár«, »Agrippina«, trag. »Buda halála«, trag.

Horváth Magda, színésznő, sz. 1906-ban, Budapesten. A színészakadémiát végezte. 1927-ben a Belvárosi Színház tagja lett, ahol 1929. szept. haváig működött. 1930-ban az Új Színház tagja.

Horváth Margit, színésznő, sz. 1887. jan. 19-én, Vásárosnaményban (Bereg m.) Színpadra lépett 1913. júl. havában.

Horváth Margit, színésznő, sz. 1891. jún. 24-én, Nagyváradon. Színpadra lépett 1913. aug. havában.

Horváth Mari, színésznő. Színpadra lépett 1871. okt. 15-én.

Horváth Mária Anna, színésznő, sz. 1891. aug. havában, Krasznahorkaváralján (Gömör m.). Színpadra lépett 1911. szept. havában.

Horváth Mária, színésznő, sz. 1897. máj. 12-én, Pozsonyban. Színpadra lépett 1917. jún. havában.

Horváth Mária, segédszínésznő, sz. 1905-ben, Budapesten. 1928. óta a Fővárosi Operett Színház tagja.

Horváth Márta, színésznő, sz. 1896. aug. 16-án, Budapesten. Színpadra lépett 1917. szept. havában.

Horváth Miklós, báró, író, sz. 1828-ban, Alvincen (Erdély), megh. 1895. febr. 23-án, Budapesten. Színművei: »Régi urak«, szmú 5 felv. Bem. 1873. febr. 28. Nemzeti Színház. »Egy királynő szerelme«, trag. 5 felv. Társsz. Farkas Albert. Bem. 1876. máj. 24. Nemzeti Színház. (Színre került Virág Benő álnév alatt.)

Horváth Pál, 1794. július havában a »magyar Jádó színnek megörökítésére szolgáló tőkepekének kipótlására« 1000 Rhtot ajánlott fel.

Horváth Paula (Soós Polixéna), színésznő, sz. 1872. jún. 18-án, Kolozsvárott. A Színészakadémia elvégzése után, 1892-ben Budára szerződött, ahol aug. 3-án a »Váljunk el!« c. vj. Cyprienne szerepében mutatkozott be. Innen Debrecenbe, egy év múlva Kolozsvárra hívták, ahol négy éven át ünnepelt művésznő volt. 1904. okt. havában a Magyar Színház szerződtette. Később Aradon, majd Temesvárt működött, elismeréssel. 1913. márc. 31-én bemutatkozott a Nemzeti Színházban, az »Egér« c. vj. Pepa szerepében. Pályája során legtöbb időt a kolozsvári Nemzeti Színház kebelében töltötte, hol egyike volt a legkiválóbb, a legnépszerűbb vígjátéki, úgynevezett társalgó színésznőknek. Természetes atyja a Komáromy nemesi földbirtokos család utolsó tagja volt, ő taníttatta ki Budapesten, a Színiakadémián; édesanyja, a népszerű »Bubamama« később férjhez ment egy Horváth nevű kóristához, ki nagy szeretettel vette körül s nevelte fel a kislányt, kiből úgy intelligencia, mint megjelenés és színpadi hatás szempontjából a legnagyobb vidéki színpadok legkedveltebb s legnépszerűbb művésznője lett. Gróf Bánffy Miklós szerződtette a budapesti Nemzeti Színházhoz. Itt is komoly sikerei voltak, de közben férjhez ment egy ifjú angol nyelvtanárhoz, ki a világháború befejezése után visszament Irországba, s vele ment Horváth Paula is, a magyar színészet igazi nagy kárára. Művészetének főjelleme vonása síma, csudálatosan gördülékeny, soha meg nem szakított s az érzéseket tökéletesen visszatükröző beszéde volt, mely méltán versenyzett Csillag Teréz vagy Varsányi